

İdeolojik mücadeleyi güçlendirin!

REVOLUTIONÄRER WEG'in yazı kurulu yönetçisi Stefan Engel ile *Burjuva İdeolojisinin ve Anti-Komünizmin Krizi* kitabının yayınlanması vesilesiyle röportaj

Bu hafta, senin yönetimin altındaki yazı kurulunca oluşturulan *Burjuva İdeolojisinin Krizi ve Anti-Komünizmin Krizi* kitabı yayınlandı. Bu kitapta neler var, neleri içeriyor?

Stefan Engel: DEVRİMCİ YOL (REVOLUTIONÄRER WEG) dizisinin 36 numaralı teorik organının aynı başlığı taşıyan kitap baskısıdır. Bununla biz, *Burjuva İdeolojisinin Krizi ve Düşünce Tarzı Öğretisi* başlıklı dört ciltlik bir eserin ilk kısmını yayınlıyoruz.

İlk bölümü, ideolojinin toplumsal yaşamdaki esaslı önemini, burjuva ideolojisinin krizini ve proleter ideolojisinin üstünlüğünü ele alıyor. Diğer şeylerin yanı sıra, ideolojisizlik teorisinin, materyalizm ile idealizmin birleştirilebildiğini savunan idealist tezin ve anti-komünizminin çok çeşitli biçimlerinin eleştirisini içerir. Yeni kitap ayrıca faşizmin ideolojik temeli, modern revizyonizmin krizi ve Çin'deki Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin önemi ile ilgilidir.

Kitap neden şimdi yayınlanıyor? Daha önemli konular yok mu?

2018'den bu yana yeniden patlak veren ve Covid 19 salgınıyla önemli ölçüde ağırlaşan, dünya ekonomik ve mali krizi veya insan varlığını tehdit eden çevre krizi kesinlikle önemli konulardır. Toplum içinde bunlara verilecek cevaplar hakkında gelişen bir ideolojik mücadele yaşanmakta.

Burjuva ideolojisinin krizi hakkındaki kitap, içinde bulunduğumuz zamana mükemmel bir şekilde uygun düşmektedir. Bazı şeyleri nasıl değerlendirileceği konusunda kitleler arasında büyük bir kafa karışıklığı ile karşı karşıyayız. Aynı kişinin ilerici görüşlere sahip olması ve aynı zamanda mülteci meselesi veya Covid-19 konusunda aşırı gerici bir görüş savunması alışılmadık bir durum değil. Bu kafa karışıklığı anlaşılmaz ve çözülmezse toplumsal krizlerden nasıl doğru sonuçlar çıkarılabilir?

Bu ideolojik kafa karışıklığının maddi nedenleri var ve tüm detaylarıyla araştırılması gerekiyor. Örneğin, Merkel hükümetinin kriz yönetimini sağdan eleştiren ve talepleri işveren birlikleri BDI ve BDA'nın gerici tutumlarıyla büyük ölçüde örtüşen sözde "Çapraz Düşünenler" (Querdenker) hareketi, bu tür ideolojik kafa karıştırma taktiklerinin tipik bir örneğidir. "Tek önemli şey, hükümete karşı olmak" görüşü, bazen faşistlerin çıkardığı sonuçlara eşlik ediyorsa, ilerici bir bakış açısı değildir. Burada sağlam temellere dayanan bir proleter sınıf görüşü gereklidir!

Corona sorunu üzerine sağlam temellere dayanan proleter sınıf görüşü ne olmalı?

Birincisi, halkın sağlığını Covid 19 salgınından korumak için, radikal önlemlere ihtiyacımız var. Öte yandan Almanya hükümeti, salgının önceki iki dalgasından daha yıkıcı olabilecek üçüncü bir dalganın içinde olduğumuzu altı haftadır biliyor. Ancak tekelleri ve sanayi üretiminde kâr elde etmelerini korumak istediği için, yapılması gereken en önemli şeyleri bilinçli olarak yapmıyor. Hükümet idari tedbirler adı altında, sadece özel hayatı, demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlamakta veya küçük işyerleri ve restoranlar aleyhine eyleme geçmekte. Hindistan'da Almanya'nın yaklaşık iki kat daha fazla nüfusa sahip bir federal eyalet olan Maharaştra örneği, bunun farklı bir şekilde yapılabileceğini gösteriyor. Nisan ortasında, günde yaklaşık 50.000 enfeksiyonun ardından, sanayi üretimi de dahil olmak

üzere (hayati öneme sahip işletmeler hariç) tüm kamusal yaşamın iki hafta kapanışı ilan edildi.

İkincisi, krizin yüklerinin tekellerin, kapitalistlerin sırtına yüklenmesi ve yükün topluca nüfusun büyük bir kısmına yani halkın sırtına yüklenmemesi gerekir. Tekellerin artık işyerlerindeki yasal bir test yükümlülüğüne şiddetle karşı çıkması komik bir şey, çünkü bunların kabul edilemez yükler anlamına geldiğini söylüyorlar. Peki ya hiçbir şey olmamış gibi sağlık riskleri dikkate alınmadan çalışmaya devam etmek zorunda kalan işçiler ve çalışanlar üzerindeki yükler ne olacak?

Üçüncüsü, işçi sınıfının en kısa sürede tekrar daha özgürce hareket edebilmesi, gelişebilmesi, protesto gösterileri yapabilmesi, tartışabilmesi ve grev yapabilmesi halkın yararına. Bu nedenle, aylardır devam eden ve belli ki kamuoyuna faydası olmayan bu hafif kapanma (Lockdown) yerine hızlı ve etkili önlemler almak gerekiyor. Bu aslında, yalnız sınırlı sayıda mevcut yoğun bakım yatağı ile sağlık hizmetlerinin çökmesini önlemek için tasarlanmıştır. Federal hükümetin şu ana kadar resmi olarak açıklanan 80.000 ölümü ve uzun vadeli kalıcı sağlık sonuçları olan yüz binlerce Covid hastasını kabullenmesi, sadece sanayi üretiminin – ve dolayısıyla kâr elde etmenin merkezi yerlerinin – daha fazla zarar görmesini önlemek istemesi oldukça insaniyetsiz bir şey.

Dördüncüsü, elbette, MLPD'nin parti çalışması da, salgın nedeniyle ciddi şekilde kısıtlanıyor. Bu durumun kârların zararına tüm işletmelerin kapanması ve hızlandırılmış aşılama yoluyla çabucak aşılması gerekiyor.

Öyle görünüyor ki kitabın ilk kısmının odak noktasında, anti-komünizmin analizi ve ona yönelik polemikler var. Bunun nedeni nedir?

Reformizmin ve modern revizyonizmin açık krizinden bu yana, küçük-burjuva reformist ve küçük-burjuva revizyonist düşünce tarzının işçi sınıfı ve geniş kitleler üzerindeki yıkıcı etkisi dramatik bir şekilde azaldı. Anti-komünizm ve onun kitleler arasında küçük-burjuva anti-komünist düşünce tarzı olarak etkisi yapması, şu an kitleler arasında sınıf bilincinin gelişmesinin önündeki asıl engel haline gelmiştir.

Anti-komünizmle bu kadar ayrıntılı bir şekilde hesaplaşmak, savunma savaşı olmayacak mı?

Hiç de değil! Kitapta, anti-komünizmin II. Dünya Savaşı'ndan bu yana devrimci işçi hareketine ciddi zararlar verdiğini, ancak buna rağmen örtülü bir **kriz** içinde olduğunu kanıtlayabiliriz. Anti-komünizmin kitleler üzerindeki etkisini sürdürmek ve taktik saldırılar başlatmak için tekrar tekrar dönemin ruh ve zihniyetine uyum sağlaması gerekiyordu.

İkinci Dünya Savaşı'nın sonunda, Hitler karşıtı koalisyon ve o zamanki sosyalist Sovyetler Birliği faşizmi yok etmişti. Bu, anti-komünizmi o zamana kadarki en derin krizine soktu. Sadece anti-komünizmin faşist varyantı değil, aynı zamanda tüm kapitalist düzen de büyük ölçüde desteğini kaybetti.

ABD'den başlayarak sosyalizmin etkisine bir set çekilecekti. Adenauer hükümeti açık gerici anti-komünizmi yeniden canlandırdı. Bununla birlikte, caydırıcı etkisini yalnızca geçici olarak sürdürebildi. Bu nedenle egemenler, açıkça gerici varyantına ek olarak, demokrasi maskesiyle gizlenmiş bir anti-komünizm varyantı geliştirdiler. "Frankfurt Okulu" filozofları, "eleştirel" anti-komünizmleriyle ideal baş tanıklardı. Kapitalizmi eleştiren görüşler savunuyorlardı – ama aynı zamanda marksizm-leninizmin teorisini çarpıttılar ve Stalin döneminde Sovyetler Birliği'nin sosyalist inşasına iftira attılar.

Yeni tip bir devrimci işçi partisinin başarılı inşasına karşı savaşmak için "Yeşiller" partisi inşası teşvik edildi. 1970'lerin "ML hareketinden" sırtlarını çevirmelerini haklı çıkarmak için

marksist-leninist demokratik merkezizetçilik kavramını “demokrasiz merkezizetçilik” olarak karaladılar. Onların idealist karşıt konsepti “taban demokrasisi” namluda patlayan mermiye dönüştü ve Yeşiller partisi devlet dayanağı olan tekel partisine dönüştü.

Almanya'nın yeniden birleşmesi süreciyle, 1980'lerde, 1990'larda ve 2000'lerde işçi sınıfının yeniden atılıma geçmesini engellemek için, egemenler **modern anti-komünizmi** geliştirdiler. Modern anti-komünizm ilerici, demokratik ve anti-faşistmiş gibi davranıyor, ancak sözde “stalinizm” ve “maoizm”e karşı inanılmaz saldırıları ile hiç de klasik anti-komünizmden daha az agresif değildir. Bu, MLPD'yi izole etmek ve bastırmak için fabrikalarda ve sendikalarda ana yöntem haline geldi.

Schröder/Fischer hükümeti ve de Merkel hükümeti, küçük-burjuva düşünce tarzı sistemini temel bir hükümet yönetim biçimi olarak kullandılar. Modern anti-komünizm, bu küçük-burjuva düşünce tarzı sisteminin özünü oluşturur. Hükümet dışı örgütlerin (NGO'lar) ve burjuva partilerinin yardımıyla işçi hareketini, tüm toplumsal hareketleri, anti-faşist hareketi, militan kadın hareketini, çevre mücadelesini ve hükümetin gerici mülteci politikasına karşı mücadeleyi, küçük-burjuva anti-komünist düşünce tarzıyla yönlendirmeye çalışıldı. Böylece işçi, halk, gençlik ve kadın hareketlerinde bilimsel sosyalizme karşı tam bir set çekildi. Kitap bu süreçleri eleştirel bir bakışla irdeliyor, aynı zamanda **anti-komünizmin temel zayıflığını** ortaya koyuyor ve ona karşı ikna edici argümanlar sunuyor.

Anti-komünizmin krizinden bahsetmek ve aynı zamanda küçük-burjuva anti-komünist düşünce tarzının sınıf bilincinin gelişmesindeki esas engel olduğunu açıklamak bir çelişki değil mi?

Elbette, ama bu çelişkinin diyalektiğini anlamalıyız. Anti-komünizm sürekli değiştirildiği ve rötüş edildiği halde onun krizleri bize, komünizmin özgürlük ideolojisinin işçi sınıfından kalıcı olarak uzak tutulmadığını gösteriyor. Anti-komünizm, savunmasından asla uzun süre çıkamaz, çünkü gerçekliğe ve geniş kitlelerin büyük çoğunluğunun çıkarlarına esas olarak zıttır.

Aynı zamanda gerçek şudur ki, anti-komünizm ne kadar çok savunma durumuna girerse, o kadar etrafa saldırır. Bu egemenlerin elinde, hafife alınmaması gereken etkili bir silahtır. Onun gerici fikirleriyle kitleleri sosyalizme karşı kışkırtmak, huzursuz etmek ve devrimci bir bilincin gelişmesini engellemek istiyorlar. Bu amaçla komünizme karşı muğlak küçük-burjuva anti-komünist önyargılar yaygınlaştırılır, marksist-leninistleri toplumdan izole etmeye çalışılır.

Kitap sadece burjuva ideolojisinin krizini mi ele alıyor?

Kitabın temel amacı, proleter ve burjuva ideolojisi arasındaki, materyalizm ile idealizm arasındaki ve diyalektik ile metafizik arasındaki mücadeleyi başarılı bir şekilde yürütmektir. Kitabın doruk noktası olarak, Mao Zedong'un Çin'deki Büyük Proleter Kültür Devrimi konusu ele alınıyor. Bugün, “maoizm”in sözde insan düşmanlığını “kanıtlamak” için en kötü vahşet hikayeleri yayılıyor. Mao Zedong'un büyük proleter kültür devrimi fikri, eski komünist ve işçi hareketindeki ideolojik mücadelenin önemsenmemesinden çıkarılan en önemli olumlu sonuçtu. Uluslararası marksist-leninist ve işçi hareketi içersinde de Çin'deki proleter kültür devrimi hakkında hala birçok önyargı bulunmakta. Bu konuda ideolojik olarak ikna etme mücadelesi yürütülmesi gerekiyor. Özellikle MLPD'nin genç üyeleri ve aynı zamanda son yirmi yılda Marksist-Leninist ve işçi hareketine katılan diğer devrimci partiler, proleter Kültür devriminin önemi, içeriği ve yöntemlerini büyük ölçüde bilinmemektedir.

Çin'de, çeşitli ikna ve ideolojik mücadele yöntemleri kullanılarak, Sovyetler Birliği ve CO-MECON ülkelerinde olduğu gibi kapitalizmin restore edilmesi Mao Zedong'un yaşadığı sürece önlenememiştir. Bilimsel sosyalizm için yeni bir ideolojik atılımı geliştirmek istiyorsak, yaşananlardan mutlaka ders almamız, sosyalist bilincin sosyalizmin inşasında ne anlama geldiğini anlamamız gerekmektedir.

DEVİRİMCİ YOL (RW) 36–39 sayılarının diğer kısımlarında neler ele alınmaktadır?

RW37'de öncelikle, 1990'lardan beri uluslararası üretimin yeniden örgütlenmesi sırasında; burjuva ideolojisinde ortaya çıkan en son gelişmeleri ele alacağız. Buna, pragmatizm veya pozitivizm gibi **çeşitli epistemolojik yöntemler** ile tartışma dahil olacaktır.

Ayrıca Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nden Kim Il Sung'un revizyonist "Cuçe" teorisine, Abdullah Öcalan'ın "demokratik konfederalizmine" ve onun anti-komünist görüşlerine, küçük-burjuva radikal solun garip teorilerine ve özellikle bugünün Çin KP'si ve Şi Cinping'in neo-revizyonizmine, troçkizme ve postmodernizme karşı polemik yürütüyoruz. Tabii ki faşist ideolojideki yeni gelişmeler, neo-faşizmin değişik varyantları ile de ilgileniyoruz. Kitabın bir bölümü, bugünkü ideolojik karışıklıkta ve kitlelerin neo-faşizmden etkilenmesinde büyük rol oynayan komplo teorilerine ayrılmıştır.

RW38'de ağırlıklı olarak **burjuva bilim ve kültüründe** burjuva ideolojisinin krizini ele alacağız. Dinin çeşitli versiyonları ve günümüzde sahip olduğu toplumsal rolü de eleştirilmektedir.

RW39, düşünce tarzı öğretisi ile, **ideolojik mücadele için çok yönlü sonuçlar** çıkarmalıdır. Bu kısım, RW26'nın işçi hareketinde düşünce tarzı sorusuna ilişkin bilgileri derinleştirmektedir. Aynı zamanda, 25 yıllık devrimci parti çalışmasının teori ve pratiğinde, düşünce tarzı öğretisindeki ilerlemeyi özetliyor. Ayrıca, küçük-burjuva düşünce tarzı sisteminin geliştirilmesini ve bunun sınıf bilincinin gelişmesi, sınıf mücadelesi, uluslararası sosyalist devrimin hazırlanması ve sosyalizmin inşası üzerindeki olumsuz etkilerini de inceliyor.

Tehdit eden küresel çevre felaketiyle mücadeleyi ele alan RW35 sayısının yayınlanması ile RW36'nın yayınlanması arasında nispeten uzun bir zaman geçti. Bunun nedeni nedir?

DEVİRİMCİ YOL'un bu iki sayısının yayınlanması arasındaki geçen zaman gerçekten yedi yıl. Bunun farklı sebepleri var. İki, küçük-burjuva düşünce tarzının ve burjuva ideolojisinin bugün kitleleri nasıl etkilediğinin çeşitli yönlerini inceleyen devasa bir çalışma olmasıdır. Yıllarca Merkez Komitesi ve 50'ye yakın arkadaşımız bunun için çalıştı. Ancak, çalışma yapan arkadaşlar arasında da kendisini açık olarak göstermeyen ideolojik yönü önemsememe eğilimi ile de uğraşmamız gerekiyordu. Tüm partide ideolojik tarafı bu eğilim söz konusudur. Bu, stratejik olarak, tehlikelidir. Sonuçta, eski komünist harekette, tüm eski sosyalist ülkelerin ve eski uluslararası komünist hareketin büyük bir kısmının revizyonist yozlaşmasına yol açtı.

Eserin her kısmının erken yayınlanmasının amacı, öncelikle parti faaliyetlerimizin ideolojik-politik yönünü ve özellikle MLPD'nin teorik organı DEVİRİMCİ YOL (RW) ile çalışmayı teşvik etmek ve anti-komünizm ve küçük-burjuva anti-komünist düşünce tarzı ile mücadeleyi daha çok ideolojik temellere dayandırmaktır. Kitap ayrıca devrimci hareketin ve işçi hareketinin anti-komünizmle nasıl başa çıkabileceğine dair rehber oluyor ve şu anki **"Anti-komünizme şans verme!" hareketinin önemli bir temelini** oluşturuyor.

Teorik çalışma burjuva ideolojisinin krizini ele alan bu dört kitapla kesinlikle bitmeyecek.

Hayır! Ne var ki, emperyalist dünya sisteminde önemli değişikliklere neden olan ve proleter strateji ve taktiğimizde değişikliklere yol açan uluslararası üretimin yeniden örgütlenmesin-

den bu yana ideolojik-politik çizgimizin geliştirilmesi ve somutlaştırılması nispeten tamamlanmış olacaktır.

Ayrıca teorik organın bir sayısında, emperyalist dünya sistemindeki yeni fenomenler üzerine çalışıyoruz. Bu incelemede, RW29-35 sayılarının ötesinde emperyalizmin ekonomik temelindeki yeni gelişmeler, emperyalist ülke hükümetlerinin ve partilerinin genel sağcı gelişimi, yeni-emperyalist ülkelerin oluşumu, dijitalleşmenin üretici güçlerin gelişimi üzerindeki etkileri ve benzeri konular ele alınır. Ayrıca, *Burjuva İdeolojisinin Krizi ve Düşünce Tarzı Öğretisi*'ne ek niteliğinde *MLPD'nin Stalin Üzerine Biyografik İncelemesi*' başlıklı bir kitap üzerinde de paralel olarak çalışıyoruz.

Senden önce Willi Dickhut 22 yıl teorik organ REVOLUTIONÄRER WEG'in yazı kurulu yönetimini yapmıştı; görevini devraldığından bu yana 30 yıl geçti. Nasıl bir bilanço çıkarıyorsun?

Willi Dickhut, yeni tip devrimci işçi partisi için ideolojik ve politik temelleri her yönüyle geliştirmişti. MLPD'nin 1982'de kurulması için en önemli ön koşul buydu. RW 1-24 sayıları kapsayan teorik organ sistemi, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonraki dönem için marksizm-leninizmin somutlaştırılmasını ve özellikle Almanya için ekonomi politikası, proleter strateji ve taktik ve diyalektik ve tarihsel materyalizmi içeriyor.

Benim yönetimdeki yazı kurulunun görevi, bu genel temelde uluslararası üretimin yeniden örgütlenmesini her yönden analiz etmek ve ondan, partinin inşası, sınıf mücadelesi ve uluslararası sosyalist devrimin hazırlanması için sonuçlar çıkarmaktı. Bu faaliyetin kılavuzumuz düşünce tarzı öğretisiydi; çünkü o, devrimci faaliyetin teorik ve pratikte tüm sorularına diyalektik yöntemi bilinçlice uygulayarak yaklaşabilmemizi sağlamıştır. Ayrıca marksizm temelinde açıklığa kavuşturulması gereken bazı konuları da çözümlenmemiz gerekiyordu, örneğin kadınların kurtuluşu veya doğal çevreyi koruma mücadelesi vb. sorunları.

Teorik çalışma sürekli olarak yeni sorun ve görevlerle karşılaşmaktadır; çünkü toplumda ve uluslararası marksist-leninist ve işçi hareketinde teorik olarak yanıtlanması gereken yeni pratik ve teorik sorular sürekli olarak ortaya çıkmaktadır. DEVRİMCİ YOL (REVOLUTIONÄRER WEG) yazı kurulunun karakteristik özelliği, günümüzde her şeyden önce proleter düşünce tarzı temelinde, kolektif bir teorik çalışma yapmasıdır. Bugün ve gelecekte kapsamlı teorik gereksinimleri çözmeyen başka yolu yoktur.

Çok teşekkür ediyor ve seni 30 yıldır REVOLUTIONÄRER WEG yazı kurulu sorumlusu olarak çalışmandan dolayı tebrik ediyoruz!